

พระราชบัญญัติ

จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
จัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

เดิม ๑๕ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “อริบดี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ “อริบดี” หมายความว่า อริบดีกรรมประชาสังเคราะห์ ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสถานฝึกและอบรมหรือเป็นเจ้าพนักงานสังกัดกรมประชาสังเคราะห์ ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๑

“ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับสถานฝึกและอบรมหรือเป็นเจ้าพนักงานสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ ”

มาตรา ๖ การฝึกและอบรมเด็กตามพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ปฏิบัติอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนไปอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกรมประชาสงเคราะห์เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติและอบรมแก้ไขความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายนั้น มีหัตถ์สำคัญมุ่งไปในทางที่จะส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสแก้ไขความประพฤติและปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางครอบครัวและสังคม ยิ่งกว่าที่จะแก้ไข

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ ตุลาคม ๒๕๐๑

ด้วยวิธำหราบและธงโทษซึ่งที่เคยปฏิบัติกันมา โดยที่ถือว่าถ้าเหตุที่
เด็กเหล่านั้นกระทำผิดกฎหมายนั้น เนื่องจากไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน
และความเข้าใจได้ดูแต่จากบิดามารดาหรือผู้ปกครองโดยถูกต้องและ
เพียงพอ หรือตกไปอยู่ในสภาพแห่งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันไม่เป็นคุณ
แก่เด็ก หรือด้วยเหตุความวิปริตทางร่างกายและจิตใจของเด็กเอง
ฉะนั้น การปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องดำเนินการ
โดยสุ่มรอบคอบ โดยการพิจารณถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อม
สภาพทางบ้านและครอบครัว ตลอดจนสภาพทางร่างกายและจิตใจ เพื่อจะ
วิเคราะห์และได้ทราบถึงมูลแห่งการกระทำผิดนั้น แล้วหาทางส่งเสริมให้
อบรมแก้ไขด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ส่งไปอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา
ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ในสถานส่งเสริมต่าง ๆ ตามที่เหมาะสม
กับเด็ก และเมื่อถึงเวลาที่เด็กหรือเยาวชนเหล่านั้นจะต้องเลี้ยงรักษาดน
เอง ก็มีการจัดหางานให้ทำ จัดหาที่อยู่อาศัยให้ เหล่านี้เป็นต้น

โดยเหตุที่การปฏิบัติต่อเด็กหรือเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่ง
แต่เดิมมาหนักไปในทางลงโทษนั้น ได้เปลี่ยนแปลงไปในทางแก้ไข
ความประพฤติตามหลักจิตวิทยาและสังคมสงเคราะห์ อันมีลักษณะเป็น
งานประชาสงเคราะห์ยิ่งกว่างานราชทัณฑ์ ดังนั้นรัฐบาลจึงเห็นสมควร
ที่จะโอนการฝึกและอบรมเด็กซึ่งอยู่ในโรงเรียนฝึกอาชีพเกาะใหญ่ของ
กรมราชทัณฑ์ ไปอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ กรมประชาสงเคราะห์เพื่อ
ดำเนินการต่อไป.